ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα) της 28ης Μαΐου 1970*

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Προσφυγές με αίτημα:

1) Στις τέσσερεις υποθέσεις: να αποκατασταθεί, σε σχέση με τα προβλεπόμενα από το άρθρο 5 του κανονισμού του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, συνταξιοδοτικά δικαιώματα, η αρχικά γενομένη δεκτή από την ΕΟΚ ερμηνεία και να υποχρεωθεί η διοίκηση να εκκαθαρίσει τα δικαιώματα των προσφευγόντων σύμφωνα με αυτή την ερμηνεία.

2) Στις υποθέσεις 19/69 και 20/69: επικουρικά, στην περίπτωση που δεν γίνει δεκτό το κύριο αίτημα, να ακυρωθούν οι αποφάσεις της 20ής Ιουνίου 1968 της Επιτροπής των ΕΚ, με τις οποίες αποφασίστηκε η λήξη της υπηρεσίας των προσφευγόντων και, επομένως, να διαταχθεί η επανένταξή τους στους βαθμούς και τις θέσεις που είχαν κατά τη στιγμή της αναχωρήσεώς τους με όλα τα σχετικά δικαιώματα.

   Στις υποθέσεις 25/69 και 30/69: επικουρικά, στην περίπτωση που δεν γίνει δεκτό το κύριο αίτημα, να ακυρωθούν οι αποφάσεις της 20ής Ιουνίου 1968 της Επιτροπής των ΕΚ με τις οποίες αποφασίστηκε η λήξη των υπηρεσιών των προσφευγουσών και, συνεπώς, να υποχρεωθεί η ΕΟΚ να καταβάλει στις προσφεύγουσες ως αποζημίωση ποσά αντίστοιχα προς τις αποδοχές τους τριών ετών.

Διατακτικό της αποφάσεως:

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

1. Απορρίπτει ως αβάσιμες τις προσφυγές κατά των «πράξεων εκκαθαρίσεως της αποζημιώσεως που προβλέπεται στο άρθρο 5 του κανονισμού 259/68 του Συμβουλίου», οι οποίες απευθύνθηκαν στους προσφεύγοντες.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

2. Αποφαίνεται ότι, έναντι των προσφευγόντων, η προβλεπόμενη στο άρθρο 6 του κανονισμού 258/68 προθεσμία θεωρείται ότι αρχίζει από την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας απόφασης.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

1. Ταυτίζεται με το διατακτικό, σημείο 1.

2. Ως προς τις αγωγές αποζημιώσεως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι προσφεύγουσες των υποθέσεων 25 και 30/69 πρέπει να αποδείξουν ακόμα ότι υπέβαλαν την αίτησή τους για απόλυση λαμβάνοντας υπόψη πληροφορίες σχετικά με το σύστημα συντάξεως. Στις άλλες υποθέσεις διαπιστώνεται ότι, με τη συμπεριφορά της στο ζήτημα της συντάξεως, η Επιτροπή διέπραξε διοικητικό πταίσμα, το οποίο γεννά υποχρέωση αποζημιώσεως. Εντούτοις, η Επιτροπή δεν μπορεί τώρα να υποχρεωθεί να καταβάλει αποζημίωση. Αυτό θα καταστεί δυνατό μόνο στο μέλλον και σε συνάρτηση με τις περιστάσεις που θα παρουσιαστούν τότε.

3. Το υποβληθέν στην υπόθεση 23/69 αίτημα περί καταβολής «pretium doloris» πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.